

Спасител за тебе

Автор: Џенифер Хааиер

Илустрации: Тим Шајри

ВАЖНО!

Илустрациите за овие серии можат да се купат од повеќето канцеларии на МЕД и онлајн продавници. За да најдеш список на канцелариите на МЕД, како и на онлајн продавниците, посети ја страницата www.teachkids.eu/mk и кликни на „Локации“.

Овој текст е публикуван од:

European CEF®
Kilchzimmer
4438 Langenbruck
Switzerland
www.cfeurope.com

Copyright © 2010 Child Evangelism Fellowship. Сите права се задржани. Употребено со дозвола. Сmee да се умножува за лична, непрофитна и некомерцијална употреба. За комплетните детали во врска со правата посети ја страницата www.teachkids.eu/mk

Содржина

Лекција		Страна
Вовед		3
Лекција 1	Христовото раѓање	5
Лекција 2	Исус го исцели парализираниот	13
Лекција 3	Христовото судење и распнување	21
Лекција 4	Христовото воскресение	29
Лекција 5	Големиот цар	35
Краток преглед на чекорите за советување на дете кое сака да поверува во Христос		43

Предговор

Овие лекции се едноставни, директни евангелизациски лекции, наменети да ти помогнат во поучувањето на неевангелизираните деца. Тие, исто така, се многу погодни за мали деца. Може да се користат кога се евангелизира на отворено, каде што присутните имаат мало, или никакво познавање од Библијата. Колку е голема привилегијата таквите деца да се поучуваат за раѓањето, животот, смртта, вознесувањето и повторното враќање на нашиот величествен Спасител! Првите христијани „не престануваа да поучуваат и да го проповедаат Евангелието за Исус Христос“ (Дела 5:42). Не треба ниту ние!

Му благодарам на Бог што го исползува Тим Шајри за да подготви толку погодни илустрации за картографите. Илустрациите за секоја сцена се правени со многу молитва за да им помогнат на децата да ја разберат вистината, а и да го прослават Бог. Мојата молитва е, преку оваа серија, многу момчиња и девојчиња да дојдат до спасоносно познавање на Господ Исус Христос.

Џенифер Хааиер

Совети за учителот

МОЛИТВА

Моли се многу за децата. Ако Бог не работи во нивните срца и животи, не можеме да постигнеме ништо духовно. Моли се да ја поучуваш секоја лекција во силата на Светиот Дух. Тоа е тајната на успешното евангелизирање.

СТИХОВИ ЗА УЧЕЊЕ НАПАМЕТ

Ако ја поучуваш оваа серија пет дена едноподо друго, предлагаме да исползуваш само три стиха. Подобрo е децата вистински да научат три стиха, отколку делумно да научат пет. Ова објаснува зошто два стиха се повторуваат во лекциите. Ако оваа серија ја користиш како лекции за во неделно училиште, ние предлагаме уште два стиха.

ПОДГОТОВКА

Лекцијата е објаснета во детали за да му помогне на учителот, но не смее да биде замена за внимателна, грижлива подготовка. Проучи го текстот од Божјиот Збор пред да почнеш да го проучуваш текстот од учебникот. Стреми се да можеш да ја научиш лекцијата толку добро што ќе можеш да ја поучуваш без белешки, или, ако веќе мора, со многу малку белешки. Запомни, речиси е невозможно да користиш белешки кога поучуваш на отворено. Исто така, вежбај ја употребата на картографот пред да ја поучуваш лекцијата пред децата.

БИДИ ДОСТАПЕН ЗА РАЗГОВОР СО ДЕЦАТА

Можеби има деца кои сакаат да се спасат, но не се сигурни како можат да го направат тоа. Можеби некои деца ќе имаат прашање во врска со тоа што ќе го поучуваш. Некаде во текот на секоја програма кажи им на децата дека си подготвен да разговараш со нив по состанокот. Јасно кажи им каде ќе бидеш. Меѓутоа, внимавај да не им оставиш на децата впечаток дека треба да останат и да разговараат со тебе за да се спасат. Тие можат да поверуваат во Христос насекаде, во секое време, без да имаат советник.

Пример за тоа што можеш да го кажеш

„Ако сакаш Господ Исус да ти го прости гревот, а сè уште не си сигурен што треба да направиш, ќе ми биде мило да поразговарам со тебе и да ти помогнам. Откако ќе заврши состанокот, дојди и седни овде под дрвото. Тогаш јас ќе знам дека ти сакаш да разговараш со мене. Јас ќе дојдам и од Библијата ќе ти објаснам како можеш да го примиш Господ Исус Христос како Спасител”.

Честопати децата го примаат Господ Исус Христос како нивни Спасител самите (без некој да ги советува лично). Затоа е добро на крајот од евангелизацијата да кажете нешто како ова: *„Ако си поверувал во Господ Исус, а јас не знам за тоа, те молам кажи ми по состанокот, за да можам да ти помогнам. Јас ќе бидам таму, покрај клупата (или некое друго место). Само дојди и кажи ми: ‘Сакам да знаеш дека јас побарав од Исус да ме спаси’”.* Ова ќе ти помогне да ги вклучиш овие деца во твојата програма за натамошно следење и да им помогнеш во врска со сигурноста на спасението и христијанскиот растеж.

На крајот на овој учебник ќе го најдеш прегледот за советување на дете за спасение.

Прва лекција

Христовото раѓање

Библиски текст за учителите

- ◆ Матеј 1:18-25; Лука 1:26-38; 2:1-20.

Централна вистина

- ◆ Исус Христос е единствениот Спасител.

Стих за учење напамет

„Секој, кој ќе го повика Името Господово, ќе се спаси.” (*Римјаните 10:13*).

Нагледни помагала

- ◆ Картограми 1-1–8.

Лекција

Се случи само еднаш и никогаш нема повторно да се повтори. Дали си слушнал за тоа?

Слика 1 - 1

Многу, многу одамна живееше една девојка во еден многу далечен град. Таа не беше славна или богата. Но, еден ден, за големо чудо, ѝ се случи нешто што многу ја уплаши. Таа слушна дека некој влезе кај неа дома и ѝ рече: „Здраво!“ Таа не очекуваше посетител и беше вчудовидена кога го виде него. Не беше никој од соседството. Не беше Јосиф, човекот за кого требаше да се омажи. Посетителот беше поинаков, многу поинаков. Тој беше еден од Божјите гласници, ангел испратен од небото, каде што е Бог. Не знаеме како тој изгледаше, но кога девојката го виде, таа се уплаши.

„Не плаши се“ - љубезно ѝ се обрати ангелот. - „Бог те избра за нешто посебно. Ти ќе имаш дете и ќе Го наречеш Исус. Тој ќе биде многу голем; ќе биде Божји Син“.

Девојката беше зачудена и уплашена. Беше невозможно да се случи такво нешто. „Но како може да стане тоа? Јас не сум мажена“ - праша таа.

Ангелот ѝ објасни дека таа ќе биде мајка на бебето, но Бог ќе биде Негов татко. Секое бебе има жена за мајка и маж за татко. Но ова бебе ќе биде поинакво - нема да има маж како татко. Никогаш порано и никогаш потоа не се случило вакво нешто. Знаам дека е ова тешко да го разбереме и јас и ти. Иако не го разбираме може да веруваме дека е вистина, бидејќи така пишува во Библијата. Детето ќе биде Божји Син. Бог има само еден Син и ангелот рече дека Тој наскоро ќе се роди како бебе.

Зачудената девојка му рече на ангелот: „Ако ова е Божја волја, јас сум подготвена да бидам Негова слугинка“. Потоа ангелот си замина.

Го знае ли некој името на оваа девојка? Тоа беше Марија. Додека седеше сама во нејзиниот дом во Назарет, нејзината глава беше полна со разни мисли и прашања. Беше невозможно да се случи такво нешто... Бог може да прави невозможни нешта. Дали некој ќе ѝ поверува? А што ќе рече Јосиф, човекот за кого требаше да се омажи?

Јосиф отпрво, беше многу натажен, но Бог му кажа дека детето на Марија е Божјиот Син. Тогаш Јосиф беше подготвен да се ожени со Марија. Беше голема чест да се грижиш за тоа дете.

Слика 1 - 2

Сигурно, имаше многу возбудувања во домот на Јосиф и Марија додека се подготвуваа за раѓањето на бебето. Месеците поминаа бргу; наскоро бебето требаше да се роди. Но еден ден Јосиф рече: „Марија, треба да патуваме за Витлеем”.

„Тоа е долг пат, Јосиф. Мораме ли да одиме сега?” - Марија сигурно беше загрижена.

„Се плашам дека е така. Императорот сака да изброи колку луѓе живеат во неговата империја. Затоа мораме да одиме во Витлеем и таму да си ги запишеме имињата во книга”.

Се подготвија за долгиот пат и наскоро тргнаа од дома. Марија, веројатно, јаваше на магаре. Кога стигнаа во градот беа уморни. „Ајде да најдеме некое место да преноќеваме” - размислуваа тие. Но ноќевалиште тешко се наоѓаше. Градот беше преполнет. Еден по друг, гостилничарите, кои беа сопственици на хотели, одмавнуваа со главите и велеа: „Жалам, немам соба за вас”. Марија беше исцрпена и преморена. Бргу им требаше место за да се одморат. Еден од гостилничарите им предложи: „Ако сакате, можете да спиеете во шталата”. Тие се согласија. Не беше тоа што го сакаа, но беше подобро отколку ништо. Им беше мило да влезат внатре и се сместија колку што можеа подобро. Можеби имаше и домашни животни кои беа таму заедно со нив.

Слика 1 - 3

Псст! (*Учителе: испушти звук како да плаче бебе.*) Тоа беше плачење на бебе - новороденче. Да, токму таму, во шталата се роди бебето на Марија. Можете ли да се сетите кој беше татко на бебето? (*Дозволи им на децата да одговорат*). Да, тоа беше Бог. Тоа е она на кое се потсетуваме секој Божиќ - како дојде на земјата единствениот Божји Син.

Со љубов и нежност Марија и Јосиф се грижеа за Него, убаво повивајќи го во пелени. Но, се разбира, немаа за него креветче. „Ајде да ги искористиме јаслите” - можеби тоа беше идеја на Јосиф. Тие го легнаа бебето во јаслите, место каде се хранеа животните. Веројатно, јаслите ги наполнија со свежа слама за да му биде удобно на малото, штотуку родено бебе.

Марија и Јосиф зачудени го гледаа малото машко бебе. Да, Тој беше вистинско бебе. Со многу мали раце и прсти. Требаше да Го хранат и да се грижат за Него како и за секое друго бебе. Но тоа бебе беше поинакво - тоа беше Божјиот еден и единствен Син. Пред да стане бебе Тој живееше со Бог, Неговиот Татко.

Неговиот живот со Бог немаше почеток. Тој постоеше отсекогаш. Тој беше со Него кога беше создаден светот. Самиот Тој го создаде: „... сè преку Него се создаде” (Јован 1:3). Но сега стана малечко беспомошно бебе и ја минуваше својата прва ноќ на оваа земја, спиејќи во штала. Колку беше тоа поинакво од небото, каде што Тој отсекогаш живеел.

„Името ќе Му биде Исус” - прошепот и ја Марија и Јосиф. Бог и на двајцата им кажа како ќе се вика детето. Името Исус има прекрасно значење. Исус значи „Спасител” - тоа е некој кој ги спасува луѓето. Бог го испрати Својот единствен Син, бидејќи јас и ти сме во голема неволја и ни треба некој да нè спаси.

(Учителе, би било добро на ова место од лекцијата да имаи слика на момче, залепена на картон и да ја употребии како визуелно помагало за тоа што следува).

Да ви кажам за едно момче по име Александар кое беше во неволја...

„Не, јас не го направив тоа, чесен збор”, - ѝ рече Александар на мајка си. - „Тоа го направи Михаил”. Михаил имаше две години и не можеше да објасни кој ја преврти саксијата со цвеќе. Мајката му поверува на Александар. Таа не знаеше дека Александар ја шутираше топката во дневната соба - а тоа му беше забрането. Неговата брза лага го извлече од неволјата. Дали ти некогаш си излажал за да се извлечеш од неволја? Дали понекогаш си им непослушен на родителите? Кога го правиш тоа, ти си непослушен кон Бог. Во Библијата Бог ни заповеда „Не лажи!” и „Почитувај ги родителите!”. Кога не си му послушен на Бог, ти си во голема неволја. Работите што не се по Божјата волја се нарекуваат грев. Бог е толку добар, чист и праведен што мора да го казни секој грев. Казната доаѓа откако ќе умреш, кога ќе се сретнеш со Бог и кога ќе мораш да Му одговориш за секоја своја непослушност. Во Библијата се вели: „сите згрешија” (Римјаните 3:23), а тоа значи дека сите овде присутни се во голема неволја. Треба некој да ве спаси инаку засекогаш ќе бидете казнети за лошото што сте го направиле. Но ти можеш да бидеш спасен, бидејќи Божјиот Син дојде на светот за да биде Спасител. Ангелот му рече на Јосиф: „ќе го наречеш Исус, зашто Тој ќе го спаси народот Свој од неговите гревови” (Матеј 1:21).

Изгледаше како Марија и Јосиф да се единствените кои знаеја за Неговото доаѓање. Луѓето во Витлеем не знаеја ништо за тоа што се случуваше во шталата. Надвор од

ЦВН

градот, ноќта минуваше мирно. На ридовите, овчарите ги чуваа своите стада. За нив, таа беше како и секоја друга вечер.

Слика 1 - 4

Сè додека... одеднаш силна светлина го осветли небото. Тоа беше еден од Божјите гласници, еден ангел. Како јас и ти, и овчарите никогаш немаа видено ангел. Се преплашија и со рацете си ги покриваа очите.

„Не плашете се” - одекна гласот на ангелот. - „Ви носам добри вести. Во Витлеем ви се роди Спасител. Ќе го најдете повиен во пелени, како лежи во јасли”.

Одеднаш целото небо се исполни со ангели и сите го славеа Бог. Ангелите беа толку радосни за тоа што Бог го направи што пееја: „Слава на Бог!” Никогаш порано на земјата немало толку многу ангели. Бог правеше нешто прекрасно. Тој ги сака луѓето како тебе и мене, многу, многу ги сака. Тој знае дека сме во голема неволја, бидејќи не сме Му послушни. Но, Тој го испрати Својот единствен Син за да нè спаси. Господ Исус може да те спаси од казната што ја заслужуваш. Тој те спасува од гревот и те менува. Тој ќе ти помогне да живееш на начин кој Нему Му е угоден. Ова беше Добрата Вест која ангелите им ја кажаа на овчарите. Затоа ангелите пееја.

Овчарите беа восхитени и уплашени, возбудени и зачудени од сето тоа што го видоа и слушнаа.

Слика 1 - 5

Одеднаш, небото пак стана темно. Ангелите го објавија доаѓањето на Спасителот и пак се вратија на небото. Но, како беше можно ова мало бебе да ги спаси овчарите од нивниот грев? Што тоа можеше да направи за тебе и за мене да нè спаси од Божјата казна?

Тоа мало бебе, исто така, беше Бог и затоа беше посебно. Тој порасна како и ти. Тој требаше да научи да оди и да зборува. Си играше со своите пријатели. Одеше на училиште. Но Тој никогаш не се најде во таа неволја во која си ти. Тој никогаш не излажа. Никогаш не Му беше непослушен на Бог. Беше совршен. Тогаш, кога имаше триесет и три години беше убиен. Беше распнат на крст. Кога висеше на него и кога умре, Бог Го казни за нашите гревови. Тој многу страдаше кога Бог Го казни за нашите лаги, измами, непослушност, лоши мисли, лутина, завист...и за секое друго лошо дело. Во Библијата се вели дека Господ Исус „се жртвува себеси за нашите гревови” (*Галатите 1:4*). Тој толку те сакаше тебе и мене што беше подготвен да биде казнет на наше место. Никој друг не те сака толку колку Тој.

ЦВН

Да, Тој сè уште те сака, бидејќи денес не е мртов. Тој умре и беше погребан, но по три дена воскресна. Тој и денес е жив и никогаш повторно нема да умре. Тој сега е на небото, но може да те гледа и да те слушне. Ако побараш од Него да те спаси од твојот грев и да те измени, Тој ќе го направи тоа. Бог ветува: „Секој, кој ќе го повика името Господово, ќе се спаси” (*Римјаните 10:13*). Тој е единствениот Спасител. Можеби ти навистина сакаш Тој да стане твој Спасител, но не си сигурен како „да го повикаш името Господово”. Можеби имаш прашања. ќе ми биде мило да поразговарам со тебе и да ти помогнам од Библијата. По часот, откако другите ќе си отидат, те молам, дојди да поразговараш со мене. Јас ќе бидам (*учителе, одреди место*). Господ Исус е Спасителот кој ти треба. Тој е Оној кој им беше потребен и на овчарите.

Слика 1 - 6

„Мора да одиме во Витлеем” - си рекоа еден на друг.
„Да, ајде да отидеме и самите да го видиме тоа, за кое ни кажа Бог”. За нив не беше доволно само да слушнат за Спасителот, тие сакаа да отидат и да Го видат лично.

ЦВН

И за тебе е добро да слушаш за Господ Исус, но мораш да се запрашаш: „Дали овој е Спасител за мене?” Самиот мораш да поверуваш во Господ Исус. Тоа значи дека знаеш оти си во голема неволја со Бог; дека ти е жал што си грешел. Тоа значи да знаеш дека Господ Исус умрел за тебе и сега да Го замолиш да те спаси од твојот грев. Тогаш Тој ќе стане твој Спасител и ќе ти го измени животот. Немој само да речеш: „Ми се допадна лекцијата”. Направи нешто со тоа што го слушна. Не можеш да одиш во Витлеем, но можеш да побараш од Господ Исус да те спаси сега. Овчарите ќе пропуштеа многу, ако само ја слушнеа пораката. Тие ги оставија овците и се упатија кон градот.

Слика 1 - 7

Тие не знаеја во која кука да влезат во Витлеем. Ангелот им кажа дел од загатката. ќе можете ли да се сетите што беше тоа? Да, бебето беше повиено во пелени и легнато во јасли.

Тие бараа овде - онде, сè додека не ја пронајдоа шталата покрај анот. Сирнаа внатре и видеоа луѓе - маж и жена. Веднаш до нив имаше јасли. „Ова мора да е местото”, - помислија тие. Срцата сигурно им затреперија од радост.

Тивко влегоа внатре и зачудени гледаа во новороденчето. Веројатно, тие клекнаа покрај јаслите, бидејќи знаеја дека бебето беше нивниот Спасител. Тие сè уште не знаеја дека еден ден Тој ќе умре за нивните гревови, за гревовите на Јосиф, Марија, за моите и твоите гревови.

Овчарите им кажаа на Јосиф и Марија што им рече ангелот. Им кажаа за големото множество ангели. Можеби, тоа им помогна на Јосиф и Марија да сфатат колку беше необично ова машко бебе.

Слика 1 - 8

Наскоро дојде време овчарите да се вратат кај своите овци. Тие се поздравија и последен пат го погледнаа бебето. Додека се враќаа кон ридовите, застапаа да им ја кажат новоста на другите.

„Бог го испрати ветениот Спасител”.

„Го видовме во јасли во Витлеем!”

„Радувајте се. Бог е добар кон нас. Дојде Спасителот”.

„Еден ангел ни кажа за Него. Ох, никогаш нема да го забораваме небесниот хор, тоа големо множество ангели!”

И така, веста се прошири. Од тоа време многу, многу луѓе ја имаат слушнато. Денеска ја слушна и ти. Ако само слушаш, а не направиш ништо, сè уште ќе останеш во голема неволја. Сето лошо кое го правиш ќе те држи понастрана од Бог и засекогаш ќе бидеш казнет.

Исус Христос може да те спаси денеска. Знаеш ли дека си згрешил и дека ја заслужуваш Божјата казна? Дали ти е жал за лошото што си го направил? Сакаш ли да си поинаков? Тогаш, кажи му на Господ Исус за тоа, тивко, таму каде што седиш. Можеш да му кажеш нешто слично на ова: *„Мил Господе Исусе, жал ми е за сите лоши работи што сум ги направил. Сакам да се изменам. Ти благодарам што дојде на овој свет и што умре за мене. Те молам, спаси ме сега”*. Вака можеш да „повикаш на името Господово”. Кога ќе го направиш тоа, ти ќе бидеш спасен. Бог ветува: „Секој кој ќе повика кон името Господово, ќе се спаси”. Тој и тебе ќе те спаси. Бог кажа дека Господ Исус ќе ги „спаси своите луѓе од нивните гревови” (*Матеј 1:21*).

ЦВН

Втора лекција

Исус исцелува парализиран човек

Библски текст за учителите

- ◆ Марко 2:1-12

Централна вистина

- ◆ Исус Христос може да ти го прости гревот.

Стих за учење напамет:

Ако евангелизирате на отворено, повторете го Римјаните 10:13. Ако ова е само еден состанок, а не серија, поучувајте: „Во Исус Христос имаме прошка на гревовите” (*Ефешаните 1:7*).

Нагледни помагала:

- ◆ Картограми 2-1-8.

Лекција

Слика 2 - 1

Веста бргу се пренесе:

„Тој е повторно во градот, ајде, да одиме и да Го видиме”.

„Тој е најдобриот учител што сум го слушнал”. „А, можеби, и ќе исцели некој болен. Не би сакал да го пропуштам тоа”.

„Мојот сосед зборуваше за Него. Сакам и јас да го видам!”

Тие зборуваа за Господ Исус Христос. Се секавате ли од минатата лекција како Тој се роди? Сега веќе беше возрасен човек. Се врати пак дома во Галилеја, во Капернаум и мнозина брзаа да дојдат и да Го слушаат. Имаше некои кои не беа толку радосни. Тие беа налутени и љубоморни: „А кој е овој човек? Види само колку луѓе се собираат околу Него. Треба да отидеме и да провериме за што им зборува Тој” - мрморееа тие. Овие луѓе беа многу религиозни и многу често зборуваа за Бог, но не Го сакаа Неговиот Син, Исус Христос.

Куката во која Господ Исус поучуваше беше полна со луѓе. Тие кои не можеа да влезат внатре, се тискаа околу вратата. Сите внимателно слушаа, додека Господ Исус поучуваше за Бог и како може да се биде негов. Тој беше многу добар Учител; немаше никој друг кој можеше толку добро да поучува. Малкумина во толпата знаеја дека секој збор што Господ Исус го кажа беше од Бог. Тие не знаеја дека Тој е Бог, единствениот Божји Син. Тој изгледаше како обичен човек, беше човек, но, исто така, беше Бог. Затоа беше толку прекрасно да се слуша што зборува, иако немаше место ниту да се помрднеш!

Но, да ја оставиме за миг толпата во куката и да отидеме во друга кука, во истиот град...

Слика 2 - 2

Тоа, веројатно, беше тивко, тажно место. Таму имаше еден болен човек кој лежеше на постела. Беше парализиран, што значи дека не можеше да се движи. Лекарите не можеа да му помогнат. Немаше лек кој можеше да му помогне да оздрави. Колку ли само беше тешко по цел ден да се лежи на кревет. Замисли да не можеш да трчаш, да скокаш, да се качуваш.

Но, ова не беше единствениот проблем што го имаше овој човек. Имаше и нешто друго што не беше во ред, нешто кое луѓето не можеа да го видат толку лесно. Многу, многу пати, овој човек му беше непослушен на Бог. Бог заповеда: „Не

посакувај туѓо”, но тој им завидуваше на другите луѓе и го сакаше тоа што го имаат тие. Бог заповеда: „Љуби го Бог со целото твое срце”. Но, многупати овој човек воопшто не го љубеше Бог. Ако беа запишани сите лоши нешта кои овој човек ги направил, ќе требаше да се напише многу голема книга.

Замисли некој да напише таква книга за мене и за тебе. Што ќе пишува внатре? Можеби брат ти за роденден доби автомобил со далечински управувач. Беше прекрасен! Ти беше толку љубоморен што не можеше да му проговориш ни еден љубезен збор, иако му беше роденден. Бог заповеда: „Не посакувај туѓо”. Ти стана непослушен кон Бог и затоа во твојата книга ќе запишеме: „Го посака автомобилот на брат му”. И многу, многу други нешта кои си ги направил против Бог ќе се најдат во таа книга:

„Не го исклучи телевизорот кога ти го заповеда тоа мајка ти”. „Се расправаше со сестра ти”. “Налутено ја тресна вратата”. „Правеше зли планови против девојчето на училиште”. „Излажа за да се извлечеш од неволја”. „Препишуваше на писмената работа”. „Денеска воопшто не помисли на Бог”.

Ако вака продолжиме, ќе нема крај. Нема потреба да пишуваме ваква книга, бидејќи Бог знае за сè лошо што си направил. Тој дури ги знае и сите лоши нешта кои ќе ги направиш. Бог гледа на тие работи како на голем проблем. Лошите работи Тој ги нарекува „грев”. Тој не може да рече: „Ох, не е важно, ако грешиш”. Тој е добар и праведен и кога сме непослушни кон Него, Тој мора да ја казни непослушноста. Таа казна се добива кога ќе умреш. Во Библијата се вели: „На луѓето им е одредено еднаш да умрат, а потоа доаѓа судот” (*Евреите 9:27*). Кога ќе умреш, Бог ќе те казни за секое лошо нешто што си го направил против Него. Божјата казна за гревот ќе трае вечно. Тоа е она што јас го заслужувам, тоа е она што ти го заслужуваш, а тоа е она што го заслужуваше и тој човек.

Слика 2 - 3

Одеднаш на влезот во неговата соба се слушна врева. Четворица од неговите пријатели се втурнаа внатре. „Ајде, бргу”, - возбудено зборуваа тие, - „Исус е повторно во градот”.

Исус? Човекот, веројатно, имаше слушнато за него. „Тој е Учителот, Оној кој за миг исцелува болни. Можеби...” Тој немаше многу време за размислување, бидејќи неговите пријатели ја грабнаа постелата врз која лежеше тој и побрзаа по улицата.

ЦВН

„Сигурни сме дека Тој може да те оздрави” - сигурно го уверуваа болниот, додека забрзано го носеа по улиците. Ним не им беше грижа што луѓето гледаа во нив; тие веруваа дека Господ Исус може да му помогне на нивниот пријател.

Наскоро пристигнаа пред вратата на куќата во која Господ Исус поучуваше. Иако имаше многу луѓе, тие се обидоа да влезат. Но беше невозможно, никој не сакаше да се помести и да ги пушти да поминат. Колку големо разочарување!

Слика 2 - 4

Но, четирите пријатели не сакаа да се откажат. Бргу поразговараа меѓу себе и добија друга идеја. Го пренесоа својот пријател заедно со постелата на која лежеше на страната на куќата, каде што имаше скали кои водеа кон рамниот покрив. Полека, внимателно, тргнаа нагоре. Покривот, веројатно, беше направен од кал измешан со иситната слама, распослан над греди и така исушен. Луѓето внимателно ја спуштија постелата и болниот на покривот и почнаа да работат. Почнаа да прават дупка на покривот. Беа решени да го одведат својот пријател кај Господ Исус; тие беа сигурни дека Тој може да им помогне. Тој е навистина единствениот Божји Син и Тој може да направи сè. За Него нема ништо тешко. Тие луѓе беа во право кога Му веруваа. Но дали ќе можат да го спуштат својот пријател до Него?

Дупката на покривот стана доволно голема. Четворицата пријатели врзаа јажиња на четирите агли на постелата. Тогаш внимателно го спуштија низ дупката и го внесоа својот пријател во куќата!

Замислете го изненадувањето на луѓето во куќата кога ги видоа луѓето како прават дупка. Можеби врз главите на некои падна кал и слама! Сигурно Господ Исус престана со поучувањето кога виде дека болниот го спуштаат точно пред Неговите нозе. Сите можеа да видат дека овој човек беше навистина болен. Може ли Господ Исус да му помогне? Дали ќе му помогне? Сите луѓе гледаа и слушаа.

Слика 2 - 5

Што мислите, што рече Господ Исус? *(Дозволете им на децата да одговорат)*. Тој му рече на човекот: „Синко, ти се простуваат гревовите!” Можеби некои луѓе беа разочарани што Господ Исус не го излекува човекот. Но, Господ Исус ги виде двата проблема што ги имаше тој човек: неговиот грев и болеста. Тој прво го реши поголемиот проблем. Ако не се направеше нешто со гревот на овој човек, тој никогаш немаше да може да живее заедно со Бог на небото, ќе требаше засекогаш да биде казнет.

И така, во тој миг, Господ Исус му ги прости сите гревови. Изгледаше како сите негови гревови, запишани во таа огромна книга, да беа избришани и сите страници станаа чисти. Бог веќе нема да си спомне за гревовите на тој човек (*Евреите 8:12*). Бог ќе го засака, ќе се погрижи за него и кога ќе умре, засекогаш ќе живее со Бог на небото. Нема да ја добие казната која ја заслужи. Тоа значи да ти биде простено.

За секој човек, па и за овој, ќе беше невозможно да му биде простено, ако Бог не подготвеше добар начин за простување на гревовите. Ние научивме дека Бог не може да каже: „Ох, лошото кое го правиш не е важно. Јас едноставно ќе го заборавам“. Бог мора да казни за сите гревови. Затоа Бог го испрати својот единствен Син, Господ Исус Христос, да биде Оној кој ќе биде казнет за нашите гревови и за гревовите на болниот човек. Тој никогаш не направи ништо лошо. Тој секогаш Му беше послушен на Бог. Тогаш, околу две години од оваа случка со парализираниот, Господ Исус беше распнат на крст и умре. Додека висеше на крстот, Бог Го казни својот сакан Син за нашите гревови. „Христос умре поради нашите гревови“ (*1. Коринќаните 15:3*). Ако Бог не го направеше тоа, никогаш никому немаше да може да му се прости. Бог толку многу нè сака, што го даде Својот Син да умре за нас. Господ Исус доброволно пострада и умре, земајќи ја врз себе казната која ние ја заслужуваме. Никој друг не те сака толку многу. И јас сум сигурен дека болниот човек увиде дека и Господ Исус навистина го сака. Беше добро да ти се реши најголемиот проблем во животот. Сигурно му беше многу мило што Исус му ги прости гревовите.

Слика 2 - 6

Меѓутоа, не беа сите радосни кога видоа што се случи. Имаше некои луѓе кои беа несреќни. Тие не рекоа ништо, но во себе размислуваа за многу работи! „Како смее овој да зборува така?“ „Освен Бог, никој не може да простува гревови. Што мисли, кој е Тој? Најпосле, Тој е само човек!“ „Зошто не го исцели човекот, па да видиме што ќе се случи? Никој не може да види дали му се простени гревовите. Тој само сака да се извлече од состојбата“.

Налутеното размислување на овие луѓе престана кога Господ Исус им проговори. „Зошто размислувате така?“ - ги праша Тој. Сигурно зинаа од чудото. „Од каде ги знае нашите мисли?“ Да, ги знаеше, бидејќи Тој е Бог. Бог знае сè. „Тој ги знае тајните на срцето (*Псалм 44:21*). Тој го знае секој твој грев што треба да биде запишан во големата книга, ако имавме таква. Така, се разбира, Господ Исус ги знаеше мислите на тие луѓе.

ЦВН

Тогаш им постави едно прашање: „Што е полесно да се каже: ‘Ти се простуваат гревовите’, или ‘стани и оди’?” Тие не Му одговорија. Што мислите, зошто? *(Дозволете им на децата да одговорат)*. Никој од нив не можеше да простува гревови, ниту, пак, да го излекува човекот. Само Бог може да ги прави тие нешта.

„Ќе ви покажам дека можам да простувам гревови” - продолжи Господ Исус. Погледна кон болниот: „Стани, земи си ја постелата и оди си дома” - рече Тој.

Слика 2 - 7

Сите гледаа. Парализираниот се раздвижи, стана, си ја зеде постелата и ја здипли. Луѓето беа восхитени. Тие можеа да видат дека тој е целосно исцелен. Можеа да бидат сигурни дека сè му беше простено. Исус Христос, Божјиот Син, го направи тоа.

Тој може да го направи тоа и за тебе. Ти го имаш големиот проблем на гревот и знаеш дека честопати не си му послушен на Бог. Можеби ти е жал за тоа и сакаш да ти биде простено. Слушни ги овие прекрасни зборови од Библијата: „Во Исус Христос имаме простување на гревовите” *(Ефешаните 1:7)*. Тоа значи дека, ако очекуваш Господ Исус да ти ги прости гревовите, Тој ќе го направи тоа. Тој умре за тебе да ти биде простено, но тој воскресна. Тој е жив и, иако не Го гледаш, Тој те гледа тебе.

Можеби се прашуваш како да поверуваш во Господ Исус. Слушни за момчето, кое ќе го наречам Тони. Тој се искачи на еден висок цид од една урната кука, која му беше омилено скривалиште. Кога се обиде да слезе, не можеше. Се стемни, а тој беше сам. Тогаш слушна чекори и гласот на татко му.

„Тато, заглавив” - викна тој. Татко му дојде поблиску и нежно проговори. „Само скокни Тони и јас ќе те фатам”.

Тони знаеше дека татко му е силен човек и затоа скокна. Татко му го фати. Тони му веруваше на татко му и затоа целосно му се довери.

Верувај во Господ Исус кога ќе Му се довериш. Тој ќе те слушне кога тивко, во срцето, ќе Му се обратиш. Кажи Му нешто слично на ова: „Господи Исусе, жал ми е за лошото што сум го направил. Ти благодарам што умре за мене за да ми биде простено. Те молам прости ми сега”. Ако Му се довериш, ќе ти бидат простени гревовите. ќе биде како секој грев да е избришан од големата книга. Таму веќе нема да биде запишан ни еден грев, бидејќи лошото кое ќе го направиш утре, следната седмица или идната година, исто

ЦВН

така, е простено. Никогаш нема да бидеш казнет за твојот грев. ќе бидеш подготвен вечно да живееш со Бог. Толку е прекрасно да ти биде простено.

Слика 2 - 8

Човекот, кого го донесоа неговите пријатели, беше многу среќен. Неговиот грев и болеста веќе ги немаше. Можеше да ги движи рацете и нозете. Можеше да оди. Луѓето кои не сакаа да се тргнат настрана и да го пуштат да помине кога пријателите го носеа, сега му направија пат да помине. Сигурен сум дека неговите пријатели дотрчаа однадвор за да го сретнат. Сите беа восхитени и радосни. „Никогаш не сме виделе вакво нешто” - извикуваа тие. - „Ова може да го направи само Бог!”

Одењето дома за тој човек беше нешто особено. Тој беше наполно исцелен и сите гревови му беа простени. Колку добар и љубезен беше Господ Исус кон него.

Господ Исус и тебе те сака. Тој сака да ти ги прости гревовите, токму сега. Ако навистина ти е жал што не си бил послушен кон Бог, нема ли да побараш од Господ Исус да ти прости во овој миг? Тогаш сите гревови ќе ти бидат простени и Бог ќе ги заборави. Запомни го ветувањето од Библијата: „Во Исус Христос имаме простување на гревовите”. (*Ефешаните 1:7*).

ЦВН

ЦВН

Трета лекција

Судењето и распнувањето на Христос

Библиски текст за учителите

- ◆ Матеј 26:57 - 27:66; Јован 19

Централна вистина

- ◆ Исус Христос ја зеде казната за нашиот грев.

Стих за учење напамет

„Христос умре за нашите гревови, според Писмото“ (*1 Коринќаните 15:3*).

Нагледни помагала

- ◆ Картограми 3-1–8.

Лекција

Забелешка: учители, додека ја раскажуваш оваа лекција, ти, или некој од твоите помошници, покажете ја црната страница (слика 3-1) на местата во лекцијата означени со „-“. Пред да ја раскажете лекцијата објаснете им на децата дека сакате тие да размислуваат зошто ја покажавте црната страница на тие места.

Слика 3 - 1

Ана се згрчи под ќебето и се обидуваше да не размислува за училиштето.

„Ана, стана ли од кревет? Веќе доцниме” - викна мајка ѝ.

„Да, мамо, станата сум” - одговори таа и уште подобро се завитка со ќебето. Не помина долго време и слушна стапки во ходникот, па бргу скокна од креветот. Сè се случи набрзина. Бргу се облече, го изеде набрзина појадокот, заборави да ги измие забите, ја грабна училишната чанта и истрча, заборавајќи си ја ужината.

На училиште се сретна со Сузи - бистрата Сузи.

„Ја напиша ли домашната работа?” - ја праша таа.

„Се разбира, беше лесно” - излажа Ана - и побрза кон училницата!

„Здраво Ана!” - викна Филип. “Гледам дека се сретна со бистрата Сузи” - и злобно се насмеа.

„Таа навистина е здодевна. Всушност, ја мразам” - промрморе Ана.

Наскоро сите седеа во училницата. Дел од домашната работа на Ана беше неточен. Налутена, таа ги тресна книгите на клупата, поради тоа што наместо да оди на одмор требаше да ја преработи домашната работа. Најпосле, кога часот по ликовно веќе почнуваше, таа успеа да им се придружи на другите ученици во кабинетот. Сите ученици боеја фигури. Ова беше нешто кое Ана го правеше многу добро. Но часот бргу помина и боите и четките требаше да бидат собрани и ставени во фиоките. „Собравте ли сè во фиоките?” - праша наставникот.

„Да” - одговори Ана, преправајќи се дека не ја гледа четката што беше падната на подот. Бргу истрча надвор со другите...

(Разговарајте со децата зошто ја покажувавте црната страница).

Црната страница беше покажувана секогаш кога Ана не му беше послушна на Бог. Таа лажеше, беше злобна, се лутеше. Сето тоа е непослушност кон Божјите заповеди. Ако некој покажува црна страница секогаш кога јас или ти сме му непослушни на Бог, ќе треба да ја покажува многу често. Ниеден од нас не живее така како што Бог сака да живееме. Во Библијата се вели: „Нема кој да прави добро, нема ниеден”. (*Римјаните 3:12*). Никој не живее совршен живот во кој прави само добро.

Само еднаш имаше човек за кој никој никогаш немаше да покаже црна страница за нешто што го направил. Тоа беше Господ Исус Христос. Тој живееше совршен живот. Никогаш не лажеше, никогаш не беше злобен, ниту полн со омраза. Луѓето Го гледаа многу, многу внимателно за да видат дали може да пронајдат нешто за кое ќе можат да го обвинат.

Слика 3 - 2

Една ноќ, неговите пријатели го затворија. Го одведоа пред судии. Но нивниот проблем беше дека не можеа да најдат ништо за да Го обвинат. Тие дури и им платија на луѓе за да кажуваат лаги против Него. Но кога тие луѓе почнаа да сведочат пред судот, никој не им поверува. Сите знаеја дека тие измислуваат.

Најпосле судијата, кој беше и свештеник, исто така, се сврте кон Господ Исус Христос и Го праша: „Дали си Ти Божјиот Син?”

Господ одговори: „Јас Сум”.

„Тоа е сè што ни е потребно!” - налутено викна судијата.

Другите се согласија: „Тој треба да умре затоа што зборува така!”

Дали беше погрешно за Господ Исус Христос да каже дека Тој е Божји Син? Не! Тој ја кажуваше вистината. Во Библијата многупати се кажува дека Тој е единствениот Божји Син. Тој отсекогаш живеел на небото со Бог Таткото, пред да дојде на земјата. Бог дури и гласно проговори од облакот и рече: „Овој е Мојот сакан Син”.

Но, Еврејските водачи не веруваа во тоа. Тие го мразеа кога Тој рече: „Јас и Таткото сме едно”. Тие беа решени Тој да умре поради тоа што кажува такви работи. И така Го осудија на смрт. Тие знаеја дека римскиот гувернер Понтиј Пилат ќе треба да се согласи со нив. Пред да го испратат кај Пилат, тие Го удираа по лицето и Го плукаа.

ЦВН

Слика 3 -3

Во палатата на Пилат римскиот гувернер погледна на Човекот кој стоеше пред него. „Евреите Му завидуваат, затоа го доведоа овде” - помисли тој. Тогаш Пилат Му постави неколку прашања на Господ Исус, но Господ молчеше. Пилат знаеше дека Тој е добар човек и дека не заслужува смрт. Додека римскиот гувернер размислуваше што да прави, прими порака од жена му: „Немој да правиш ништо со овој добар човек!” Пилат знаеше дека жена му е во право, но тој, исто така, знаеше дека нема да биде многу омилен, па дури можеше да ја изгуби и работата, ако го ослободи затвореникот. „А, што лошо направил?” - ги праша тој еврејските водачи. Тие не можеа да му кажат за ништо лошо, бидејќи Исус никогаш не згреши. Во Библијата читаме дека Тој немаше грев (*2 Коринќаните 5:21*). Тоа значи дека Тој никогаш немал лоша помисла, никогаш не кажал лош збор. Сè што направил беше по волјата на Бог. Не беше виновен. Но Евреите извикуваа: „Распни Го; распни Го!” (*Ако некого го заковеа на крст за така да умре, тоа се викаше распнување*).

Пилат беше премногу уплашен за да го направи праведното нешто, па затоа зеде леѓен со вода и си ги изми рацете за да покаже дека не сака врз себе да ја земе вината за смртта на овој човек. „Во овој Човек не наоѓам никаква вина”, - рече тој. - „Вие одведе Го и распнете Го”.

Слика 3 - 4

Тоа беше сè што еврејските водачи сакаа да слушнат. Нивниот омразен непријател ќе умре. Во меѓувреме, Пилат им дозволи на војниците да го тепаат Господ Исус. Тогаш тие му облекоа пурпурна наметка и Му ставија круна исплетена од остри трње. Му се потсмеваа велејќи: „Здраво, царе еврејски!” Го плукаа и пак Го тепаа. Господ Исус не им се закануваше, ниту, пак, им враќаше. Сето тоа го поднесе мирно. Тој можеше да ги уништи сите Свои непријатели, бидејќи Тој е Бог, но не Го направи тоа.

Тој помина низ сето тоа страдање, бидејќи нè сака тебе и мене. Тој знаеше дека, исто како и Ана за која зборувавме на почетокот, ние сме Му непослушни на Бог многу, многу пати. Тој знаеше дека ние не можеме да живееме со Бог поради нашиот грев. Уште пред Бог да Го создаде светот, тој планираше да Го испрати Својот Син за да го земе врз Себе нашиот грев. Господ Исус знаеше дека треба да го истрпи исмевањето и тепањето, ако сака да ја исполни Божјата замисла.

ЦВН

Слика 3 - 5

Војниците грубо му ја соблекоа пурпурната наметка и Му дадоа на Господ Исус да носи голем дрвен крст. Тоа беше крстот на кој наскоро Тој требаше да биде закован. Крстот беше тежок, а Тој беше слаб од тепањето, па затоа се сопна и падна. Тогаш војниците му заповедаа на друг да го носи крстот до ридот Голгота.

Таму војниците го ставија крстот на земјата и го заковаа Господ Исус на него. Во Неговите раце и нозе заковаа големи клинци. Тогаш го подигнаа крстот и го зацврстија да стои исправен. На крстот висеше совршениот Божји Син, а неговата скапоцена крв течеше.

Колку сурово и неправедно! Колку болно за Господ Исус! Во Библијата се вели: „Тој беше ранет за нашите престапи” (*Исаија 53:5*). „**Престап**” значи непослушност кон Бог. Раните заради кои страдаше Господ беа поради непослушност. Тој, Божјиот Син, ја зеде врз себе нашата вина и нашата казна.

Слика 3 - 6

Луѓето кои стоеја и гледаа на Голгота не разбраа дека Неговите пријатели беа со скршени срца поради тоа што толку добар, драг пријател беше измачуван толку сурово. Неговите непријатели беа задоволни. Тие не требаше веќе да се грижат за Неговите чуда или учење.

Двајца други, разбојници, исто така, беа распнати. Тие беа казнети затоа што направиле многу лоши работи. Тие гледаа на Господ Исус кој висеше меѓу нив двајцата. Почнаа грубо да му се обраќаат: „Ајде, избави нè од оваа неволја!” Ним не им беше жал за тоа што го направиле. Тие само сакаа Господ Исус да ги спаси од таа ужасна казна и смрт. Тој не им одговори.

Тогаш еден од разбојниците престана да колне и да зборува грубо. Одеднаш, тој почна да разбира. Му се обрати на другиот разбојник: „Замолчи, зар не гледаш дека ние го заслуживме тоа што го добивме? Овој Човек не Го заслужил тоа”.

Разбојникот, веројатно, разбра дека набргу сигурно ќе умре. Тогаш ќе се сретне со Бог. Колку страшно, да се соочиш со великиот, чист Бог, ако во твојот живот има грев и зло. Но кој можеше да му помогне? Во тој миг нему му беше многу жал што живеел на толку лош начин. Некако знаеше дека Господ Исус може да му помогне. И така, вртејќи се кон Господ Исус, тој рече: „Господи, сети се на мене кога ќе дојдеш во Твоето царство”.

ЦВН

Иако многу страдаше, Господ Исус го сакаше разбојникот. Тој му одговори: „Денеска ќе бидеш со мене во рајот”. (*Тоа е местото каде што е Бог.*) Господ Исус ја трпеше казната и за гревовите на разбојникот. Затоа Тој можеше да му го земе сиот грев и да го подготви да се сретне со Бог.

Господ Исус може да Го стори тоа и за тебе денеска. Ако и тебе ти е навистина жал и ако побараш од Господ Исус да ти ги земе сите гревови, Тој ќе го направи тоа. Можеби сакаш да го направиш тоа, но не си сигурен како. ќе ми биде мило повторно да ти објаснам од Библијата. Кога ќе си отидат другите, те молам остани на своето место. Тогаш јас ќе знам дека сакаш да разговараме за ова ќе ми биде драго да ти покажам во Библијата што вели Бог. Господ Исус треба да ти ги земе гревовите, како што тоа го направи за разбојникот. Колку беше прекрасно што тој можеше да умре, знаејќи дека вечно ќе живее со Бог.

Размисли колку страдаше Господ Исус за тој разбојник, а и за нас. Но доаѓаше нешто уште пострашно.

Слика 3 - 7

Во дванаесет часот, среде бел ден, небото стана темно. Нормално, во тоа време сонцето беше високо на небото. Сега имаше чудна, густа темнина, цели три долги часа. Таму во темнината Бог го казни Својот единствен Син, како Тој да беше лажго, како Тој да ги мразеше луѓето, да убиваше, да беше завидлив, да крадеше, да употребуваше лоши зборови, да правеше зло. Знаеме дека Господ Исус Христос никогаш не направи ништо лошо. Тој ја зеде нашата казна. „Христос умре за нашите гревови” (*1 Коринќаните 15:3*). Казната беше толку ужасна што ние не можеме ниту да ја разбереме. Одеднаш, во темнината се слушна извик: „Боже Мој, Боже Мој, зошто Ме остави?” Тоа беше Господ Исус кој викаше кон Бог. Неговиот Татко го напушти, поради тоа што Господ Исус го зеде врз себе гревот. Тоа беше единственото време кога Тој го напушти Својот Син. Најпосле, страдањето заврши. Господ Исус викна: „Се сврши!” - и тогаш умре. Направи сè што беше потребно за да се тргне гревот од нас. Дали тоа значи дека гревовите на сите се простени и дека сите ќе живеат со Бог на небото? Не! Во Библијата јасно се кажува дека мора да поверуваш во Господ Исус за Тој да ти го земе гревот. Само тогаш ќе го нема твојот грев и само тогаш ќе си подготвен за небото.

ЦВН

Да претпоставиме дека си многу болен и лекарот ти дал лек. Тој ти рекол: „Напиј се од лекот и наскоро ќе ти биде подобро”. Ако го ставиш лекот на масата и го гледаш, дали ќе се излекуваш? Се разбира, не! Мора да го испиеш лекот.

Истото е со твојот голем проблем на гревот. Денеска слушна што направи Господ Исус за тебе. Но само слушањето нема да го отстрани твојот грех и да те спаси до Божјата казна. Треба да побараш од Бог да го земе од тебе твојот грех, ако навистина ти е жал и ако сакаш да се измениш. Тој може да Го направи тоа за тебе, бидејќи не остана мртов. Тој денес е жив. Во Библијата се вели: „Зашто Бог толку го засака светот, што го даде Својот единороден Син, за секој кој верува во него, да не загинае, туку да има вечен живот“ (Јован 3:16). Ако му се довериш, ако поверуваш во Господ Исус, нема засекогаш да бидеш казнет за твоите гревови. Наместо тоа, ќе добиеш вечен живот - ќе знаеш дека засекогаш му припаѓаш на Бог. Тоа е причината што Божјиот единствен Син страдаше и умре.

Слика 3 - 8

Неговите пријатели сè уште не го разбраа тоа. Натажени, тие го зедаа Неговото мртво тело од крстот. Внимателно го завиткаа телото и Го положија в гроб. „Веќе никогаш нема да Го видиме“ - си мислеа тие. Не знаеја дека ги очекува големо изненадување. Господ Исус оживе! Тој и денес е жив. Затоа можеш да побараш од Него да ти го прости грехот. Тој може да живее во твојот живот и да ти помогне ти да живееш за него. Тој е жив и ти можеш да Го запознаеш.

Во Библијата читаме дека секој кој ќе поверува во Него нема да загинае, туку ќе има вечен живот. Што ќе им се случи на тие кои нема да поверуваат во него? Тие ќе загинаат, ќе бидат засекогаш казнети.

Што ќе направиш ти? Зар нема уште сега да поверуваш во Господ Исус? Ако ти е жал за лошото во твојот живот и сакаш веќе да го нема, кажи му на Господ Исус уште сега, тивко, таму каде што седиш. Можеш да кажеш нешто слично на ова: „Мил Господе Исусе, знам дека Ти страдаше и умре за мене. Ти благодарам многу. Те молам земи го од мене мојот грех. Сакам секогаш да ти припаѓам тебе. Сакам да живеам на начин кој ќе биде по Твојата волја“. Ако поверуваш во Него, ти „нема да загинеш“, туку ќе имаш „вечен живот“ (Јован 3:16).

ЦВН

Четврта лекција

Христовото воскресение

Библиски текст

- ◆ Јован 20.

Централна вистина

- ◆ Затоа што Господ Исус воскресна, ти можеш да имаш мир со Бог.

Стих за учење напамет

„Творејќи мир преку крвта на Неговиот крст”.
(Колошаните 1:20)

Нагледни помагала

- ◆ Картограми 4-1–8.

Лекција

„Што не е во ред?“ - праша Мартин кога ја виде Соња, која изгледаше многу натажена.

„Ох, господин Николовски, кој живееше во станот над нас умре“ - му одговори таа. „Ох!“ - воздивна Мартин, не знаејќи што друго да каже.

„Тој беше многу љубезен со мене. Секогаш за роденден ми даваше подарок, или пари“ - тажно мрмореше Соња. „Ајде, развесели се. Нема ништо да се измени, ако продолжиш да тагуваш“ - рече Мартин.

„Но јас сум тажна. Веќе никогаш нема да го видам. А што е, всушност, смртта?“ - додаде Соња. Мартин не беше сигурен како да одговори. Тој имаше слушнато од својот постар брат: „Кога ќе умреш, тоа е крајот на сè“ - одговори тој. Но ова ја растажи Соња уште повеќе. Ниту таа, ниту Мартин не знаеја што вели Бог во Библијата за смртта. Бог ни вели дека кога некој ќе умре, тоа не е крајот на таа личност. Телото на човекот ќе биде погребано, но делот од човекот кој размислува, љуби, се радува или тагува, продолжува да живее. Во Библијата тој дел се нарекува твоја душа. Твојата душа, вистинското „ти“, живее и откако ќе умреш.

Слика 4 - 1

Пријателите на Господ Исус знаеја дека Неговата душа не е мртва. Но тие беа многу, многу тажни. Тој беше мртов, тие беа сигурни во тоа. Неговото тело беше завиткано во платно и ставено в гроб, во пештера. Еден голем камен беше поставен на влезот на гробницата. Тие никогаш порано не се почувствуваа толку тажно и збунето.

„Како може Божјиот Син да умре?“

„Беше толку добар, а страдаше со најстрашната смрт од сите. Тоа не е чесно“.

„Нема да го видиме никогаш повеќе. Тој е мртов“.

Тие, веројатно, размислуваа така. Тие сè уште не разбираа дека смртта на Господ Исус беше нешто што Бог го имаше планирано.

Секој човек, ти, ти, ти и ти, се бори против Бог. Бог заповеда: „Не посакувај туѓо“. Твојот пријател добил сосем нов велосипед, тебе ти купија на старо, па затоа сега си несреќен и завидлив. Бог заповеда: „Љуби ги другите како самиот себе“. Но ти мислиш лоши мисли за другите,

се тепаш со децата, се расправаш со нив. Со тоа што си непослушен, ти му велиш на Бог: „Не, јас нема да одам по твојот пат!” Ти се бориш против Него. Се разбира, Бог е незадоволен од сите кои се борат против Него. Но Бог нè сака толку многу што замисли Неговиот Син да умре, за да може да завладее мир меѓу нас и Бог.

Неговите пријатели никогаш нема да го забораат тој ужасен ден. Следниот ден беше тажен и осамен. Изгледаше дека и сите други денови кои следат ќе бидат такви. Толку многу се надеваа, а нивните надежи беа уништени.

Слика 4 - 2

Рано наутро, во недела, Петар и Јован, двајца од пријателите на Господ Исус, беа многу изненадени кога некои од жените дотрчаа до нив. Жените беа многу вознемирени. „Го зеле Господовото тело од гробот” - со збивање кажаа тие - „и не знаеме каде го однеле”. „Отидовме на гробот рано за да ставиме некои мириси врз Господовото тело. Големиот камен на влезот беше тргнат настрана. Телото го нема! Морате да помогнете!”

Јован и Петар беа натажени и помислија дека непријателите на Господ Исус го направиле тоа. Се стрчаа за да се уверат самите. Јован стигна таму прв. Се наведна над влезот и погледна внатре. Тоа што го виде го вчудовиди. Тогаш пристигна Петар. Помина покрај Јован и влезе внатре во гробницата. И тој беше вчудовиден.

Слика 4 - 3

Таму, пред нивните очи, беше платното со кое беше завиткан Господ Исус. Тоа беше добро завиткано. Телото на Господ Исус не беше таму. На Петар и Јован им беше јасно дека телото не е украдено од непријатели. Мора да се случило нешто друго.

Господ Исус Христос воскресна! Не беше во гробот, бидејќи беше жив! Никој порано немаше направено такво нешто. Ова е нешто што само Бог може да го направи. Со тоа што Го воскресна, Бог на сите им покажа дека Господ Исус навистина беше Негов Син.

Јован и Петар си отидоа од гробот - веќе не беа тажни и вознемирени. Кога си одеа дома, сигурно беа многу среќни. Веројатно, се сетија на тоа што Господ им го кажа многупати - дека по Неговата смрт, тој пак ќе живее. Да, Тој беше жив. Не беше во гробот. Но каде беше?

Слика 4 - 4

Петар и Јован не знаеја дека Господ Исус, всушност, беше во градината каде што беше Неговиот гроб. Во градината беше и некој друг. Тоа беше Марија Магдалена, пријателка на Господ Исус. Таа беше со скршено срце, бидејќи таа сè уште мислеше дека Неговото тело е украдено. Насолзена таа виде еден човек кој љубезно ѝ проговори: „Жено, зошто плачеш?“

Таа плачејќи одговори: „Господине, ако ти си го зел Неговото тело, те молам кажи ми каде е?“

Човекот проговори: „Марија!“

Нејзе ѝ беше познат тој глас. Повторно Го погледна. Тоа беше Господ Исус Христос. „Господару!“ - викна таа.

Тоа беше вистинскиот Господ Исус. Телото не беше украдено. Тој беше токму таму, покрај неа, жив и разговараше со неа! „Се враќам кај Мојот Татко“ - ѝ рече на Марија. Наскоро Тој требаше да се врати на небото. Никогаш повеќе нема да умре. Господ Исус вели во Библијата: „Јас сум живиот. Бев мртов и ете, жив сум за сите векови“ (*Откровение 1:18*). Тие кои поверувале во Господ Исус за да им ги земе гревовите ќе живеат со него вечно. Животот со Господ Исус никогаш не завршува, бидејќи Тој никогаш нема да умре повторно. Но тие кои не веруваат во Него за да ги земе нивните гревови, се сè уште Божји непријатели. Тие нема да живеат со Него. Тие ќе одат на место наречено пекол, место на казна.

Марија Магдалена беше една од тие на кои Господ Исус им простил. Таа беше радосна што пак може да разговара со Него. Истрча да им каже на неговите пријатели: „Го видов Господ!“

Слика 4 - 5

Неделата не беше долг и тажен ден како што очекуваа тие. Малку по малку, тие дознаа што се случи. Многу рано утрото се појавил ангел и го тргнал каменот од влезот на гробницата за луѓето да можат да видат дека Господ Исус не е во гробот. Кога тоа се случило, војниците кои го чувале гробот избегале од страв.

Во Неделата вечерта пријателите на Господ Исус се собраа заедно. Имаше многу работи за кои сакаа да разговараат. Некои го видоа Господ, некои не. Сепак, тие се уверија дека вратите беа заклучени. Се плашеа дека можеби еврејските водачи ќе сакаат да ги фатат и нив. Таа мисла им влеваше страв.

Одеднаш се случи нешто чудно. Господ Исус беше таму во собата. Не ја отвори вратата, а, сепак, влезе внатре. Сега во Него имаше нешто поинакво. Можеше да доаѓа и да си оди без да отвора врати. Но Неговото тело беше вистинско.

Некои Го имаа веќе допрено, други Го видоа како јаде. Сега сите можеа да Го видат. Сигурно беа многу изненадени.

Слика 4 - 6

Тогаш Тој им проговори: „Мир со вас”. Дали тоа значеше дека треба да престанат да се караат меѓу себе? Не, Тој сакаше да им каже дека нема потреба да се грижат и да се плашат. Тој беше со нив.

Има работи за кои ти и јас треба да сме загрижени. Треба да се грижиш за начинот на кој си му непослушен на Бог. Ти се бориш против Бог. Треба да се плашиш од тоа што ќе ти се случи откако ќе умреш, ако сега продолжиш со својата непослушност. Во Библијата се вели дека кога ќе умреш, вистинското „ти” мора да се сретне со Бог. Колку е страшно да треба да се сретнеш со Бог, ако си му сè уште непријател, ако сè уште се бориш против Него. Бог за тоа ќе треба да те казни засекогаш.

Но, Господ Исус на своите пријатели им рече: „Мир”. Тогаш им покажа нешто за да им помогне да разберат зошто можат да имаат мир. Им ја покажа раната од копје под ребрата. Ги испружи рацете за да ги видат белезите од клинците.

Тој умре за нив и за нас. Тој умре за да донесе мир меѓу нас и Бог. Понекогаш кога некаде се води војна, некој трет се обидува да ги смири двете страни за да престанат да војуваат. Единствениот начин за да има мир меѓу нас и Бог беше, ако единствениот Божји Син умре за сите наши престапи. Тој Го направи тоа, ја пролеа Својата крв за да те помири тебе со Бог.

Тој: „... измири сè со Себе... преку крвта на Неговиот крст” (*Колошаните 1:20*). Кога Бог Го воскресна Исус, Тој покажа дека смртта на Неговиот Син навистина донесе мир меѓу Него и нас. Кога ти е жал што си се борел против Бог, и ако побараш од Господ Исус да Го земе од тебе твојот грев, тогаш има мир меѓу тебе и Бог. Ти веќе не си Божји непријател. Тогаш не треба да се грижиш за тоа што ќе се случи откако ќе умреш. Бог ќе те земе со Него за да живееш со Него вечно. Прекрасно е што Господ Исус е жив!

Слика 4 - 7

Сите Негови пријатели во таа соба беа возбудени. Но имаше еден кој недостигаше. Тоа беше Тома. Се разбира, другите му рекоа: „Го видовме Господ”. Тие му кажаа што видоа

ЦВН

и слушнаа. Но, Тома рече: „Не можам да поверувам, нема да поверувам додека не ги видам белезите од клинците и додека не ги допрам.” Мислите ли дека Тома имаше во себе мир? Не! Осум долги денови ги гледаше другите кои беа радосни и среќни. Но, за Тома ова изгледаше премногу добро за да биде вистинито. Можеби си помисли: „Ако е ова вистина, не сакам да Го пропуштам пак”. Затоа, на следните средби на учениците и Тома беше со нив.

Слика 4 - 8

Поминаа осум дена и пак се случи истото. Господ Исус влезе низ затворената врата. Уште еднаш им рече: „Мир со вас”. Потоа рече: „Тома, стави го твојот прст во раните. Немој да се сомневаш, поверувај”. Господ Исус сакаше и Тома да поверува. Тој човек Му беше важен.

ЦВН

И ти си Му важен. Да, ти. Тој сака ти да престанеш да се бориш против Бог. Сака да поверуваш дека Тој умре за да донесе мир меѓу тебе и Бог. Тој денес е жив. Иако не можеш да Го видиш, и ти можеш да ја имаш сигурноста која во тој момент ја имаше Тома.

Тома проговори исполнет со почит и чудење: „Господ мој и Бог мој”. Тома поверува. Тој ден го измени неговиот живот. Сега го имаше мирот што го имаа другите. Беше сигурен дека Господ Исус е жив.

ЦВН

Ти денес не можеш да Го видиш Господ Исус, бидејќи Тој е на небото, но и ти можеш да поверуваш во Него. Сакаш ли да престанеш да се бориш против Бог и да Му бидеш послушен? Знаеш ли дека Господ Исус умре за да те помири со Бог? Зошто не поверуваш во Него уште сега? Можеш да Му зборуваш таму каде што седиш. Не мора да зборуваш гласно, можеш во срцето да му кажеш нешто слично на ова: „Господе Исусе, жал ми е што не Му бев послушен на Бог и што се борев против Него. Те молам помогни ни да се помириме. Ти благодарам што умре и ми овозможи да имам мир”. Бог ветува дека, ако поверуваме во Господ Исус Христос, „имаме мир со Бог” и кога ќе умреме, вечно ќе живееме со Него.

Петта лекција

Големиот Цар

Библиски текст

- ◆ Матеј 28:16-20; Дела 1:1-11;
Откровение 1:9-19; 22:20.

Централна вистина

- ◆ Исус Христос е Цар.

Стих за учење напамет

Ако имате евангелизација на отворено, повторете го Колошаните 1:20. Ако оваа лекција ја поучувате како одвоена лекција, поучувајте го: „Секој јазик да исповеда дека Исус Христос е Господ”. (*Филипјаните 2:11*)

Нагледни помагала

- ◆ Картограми 5-1–8.

Лекција

„Ене го дрвото на кое секогаш се качувавме!” - викна Симон. Тој и брат му беа на посета на фармата на која порано живеела.

„Види таму, ене го потокот во кој се натпреварувавме со бротчињата од дрво” - рече Перо.

„Се сеќаваш ли кога падна во реката, а потоа се обидуваше да влезеш дома и да се пресоблечеш без да те забележи мама?” - праша Симон.

„Да. Навистина е интересно да се посети местото во кое си живеел - се враќаат толку многу спомени” - одговори Перо.

Слика 5 - 1

И пријателите на Господ Исус имаа многу нешта на кои можеа да се потсетат, додека заедно го поминуваа времето во околината на Галилеја. Тие се сетија дека Господ Исус нахрани повеќе од 5.000 луѓе само со пет лебови и две риби, токму таму, на падините. Никогаш немаше да ја забораваат нокта кога среде езеро ги зафати бура. Господ Исус ѝ заповеда на бурата да запре и таа Го послуша! Често седеа покрај брегот на езерото и ги слушаа Неговите поуки. Местото беше полно со спомени! Беше многу убаво од Него да им испрати порака дека пак ќе се сретне со нив таму.

„Ене го Учителот” - рече некој и покажа кон еден човек во далечината.

„Не, тоа не е Тој” - одговори друг.

Како што фигурата се приближуваше, можеа да Го видат појасно. „Тоа е Господ” - викнаа тие. Беа израдувани дека нивниот Господар и Учител не остана мртов. Тој умре на крст, но покажа дека е посилен од смртта со тоа што воскресна. Тие Го видоа и разговараа со Него веќе неколкупати, но секогаш кога ќе Го видеа, беа возбудени. Тој беше мртов, но пак беше жив! Сега доаѓаше да им каже нешто многу важно.

Слика 5 - 2

„Мене ми е дадена сета моќ, на небото и на земјата” - им рече Тој. Што? Целата моќ? Да, Бог Таткото Му ги даде на Својот единствен Син правото и моќта да прави што сака. Тој можеше да го натера секој цар, секоја власт, секоја армија, секоја личност да го направи тоа што Тој сака. Неговите пријатели одвај можеа да си го замислат тоа. Но Тој имаше да им каже уште нешто: „Затоа одете по целиот свет и кажувајте им на луѓето за добрата вест”. Која беше „добрата вест” што Господ Исус сакаше да им се каже на луѓето во целиот свет? Сакаше секој еден, тогаш и сега, да дознае дека Тој е Бог Син, дека умре на крстот и врз себе ја зеде казната која ја заслужуваме ние поради нашиот грев. Се разбира, Тој сака луѓето да знаат дека е жив и може да стане цар во животите на луѓето, откако ќе го исчисти сиот нивни грев. Бог те љуби и сака и ти да ја слушнеш оваа радосна вест. Но само слушањето нема да направи никаква промена; ти мора да поверуваш во Господ Исус да те спаси од гревот и да стане твој Цар. Ова беше добрата вест која требаше да ја кажуваат учениците.

Тие сакаа да ја кажуваат, но некои од нив, можеби, беа уплашени. „Што ќе се случи со нас? Можеби, ќе нè затворат, а, можеби, и ќе не убијат”. Следното нешто што Господ Исус им го кажа им помогна да не се плашат. „Јас ќе сум секогаш со вас” - вети Тој. Тој ја имаше сета моќ и затоа можеше да се грижи за нив, каде и да беа тие.

Слика 5 - 3

Сепак, малку подоцна, изгледаше дека Тој не може веќе да остане со нив. Господ Исус и Неговите следбеници се искачија на планината Маслинска Гора, веднаш до Ерусалим. Таму Тој разговараше со нив, но не седна, како што обично правеше. Наместо тоа, стоеше и им зборуваше.

Уште еднаш им рече: „Морате да отидете насекаде и да им кажувате на луѓето за Мене. Јас ќе бидам со вас секогаш”. И тогаш се случи! Полека почна да се подига нагоре, нагоре. Неговите пријатели беа зачудени и со отворени усти го гледаа Него, сè додека еден облак не го скри од нивните

ЦВН

погледи. Тој се врати назад на небото кај Својот Татко. Неговите следбеници продолжија да гледаат кон небото, сè додека не ги изненадија два ангела кои им се обратија со зборовите: „Зошто стоите и гледате кон небото?“ - прашаа тие. „Овој истиот Исус ќе се врати пак на земјата на истиот начин како што Го видовте како си заминува“.

Господ Исус сè уште не се вратил на земјата, но еден ден ќе Го направи тоа. До тој ден, Тој владее од небото. Иако учениците веќе не можеа да Го видат, тој беше со нив цело време - можеа да бидат сигурни во тоа.

Слика 5 - 4

Можете ли да се сетите што им кажа Господ Исус да прават на своите следбеници? Да, требаше да одат насекаде и на другите да им кажуваат за Него.

Да замислиме дека си дошол во некој град каде што сите луѓе се болни од некоја страшна, смртоносна болест. Ако ти го знаеш единствениот лек од кој можат да оздрават, што ќе направиш? *(Дозволи им на децата да одговорат.)* Се разбира, ќе им кажеш за лекот.

Така беше и со учениците. Насекаде околу нив беа луѓето кои му беа непослушни на Бог. Овие луѓе лажеа, се караа, беа завидливи или налутени. Не го сакаа Бог.

Иста е состојбата и денес. Сите луѓе одат по својот пат, наместо по Божјиот. Во Библијата се вели: „Секој од нас тргна по својот пат“ (*Исаија 53:6*). Затоа се карате ти и твојот брат, затоа викате еден на друг; затоа ти го изеде чоколадото сам и не го подели со друг. И ти го имаш овој проблем, исто така. Овој проблем е поголем и од најлошата болест. Бог мора да ги казни тие кои му се непослушни. Таа казна доаѓа откако ќе умреш, и трае отсекогаш и засекогаш. Следбениците на Господ Исус го знаеја решението за овој проблем. Почнаа на другите да им кажуваат за тоа. Некои им кажаа на своите во семејството и на пријателите; некои им зборуваа на големите толпи луѓе на улиците. Слушајте што зборуваа и ќе го слушнете одговорот на проблемот на погрешните нешта во твојот живот.

ЦВН

„Исус Христос е посебниот пратеник кој Бог вете дека ќе го испрати. Тој е Божјиот единствениот Син. Тој умре за твоите гревови, кога беше распнат на крст. Но Бог Го воскресна од мртвите и Го направи Господ и Цар над сè”.

Мнозина од тие кои слушаа знаеја дека треба да направат нешто со проблемот на нивниот грев. Тие прашаа: „Што треба да направиме?”

Следбениците на Господ Исус одговорија: „Одвратете се од вашите лоши патишта кон Господ Исус. Верувајте Му за да ве спаси. Кога ќе го направите тоа, сите гревови ќе ви бидат избришани засекогаш”.

Стотици луѓе го направија токму тоа. Колку беше возбудливо за учениците да ги видат луѓето како се одвраќаат од нивните грешни патишта и ја ставаат својата вера во Господ Исус, за тој да ги исчисти нивните гревови. Кога Господ го брише твојот грев, него го снемува засекогаш! Можеби, и ти би сакал да поверуваш во Него, но не си сигурен како, или, пак, имаш некои прашања. Немој да си одиш заедно со другите, остани таму каде што си и мене ќе ми биде мило да ти покажам од Библијата како да поверуваш во Господ Исус. Учениците, исто така, со радост го поминуваа времето со луѓето и им го објаснуваа ова.

Слика 5 - 5

Не беа сите среќни кога ги гледаа христијаните како проповедаат. Многу од водачите беа гневи што луѓето поверуваа во Господ Исус Христос. Почнаа на христијаните да им го отежнуваат животот. Еден млад маж, Стефан, беше убиен со камења затоа што на другите им кажуваше за Господ Исус. Мнозина беа затворени во затвор; некои беа убиени со меч.

Зар не требаше христијаните да престанат да зборуваат за Господ Исус? Но тие не престанаа. Тие знаеја дека нивниот Господ е Цар над сите и дека Тој дозволил да се случуваат тие нешта. Тоа беше дел од Неговата замисла. Тие знаеја дека, ако луѓето не слушнат за Господ Исус и не поверуваат во Него да ги спаси, тие нема никогаш, никогаш да живеат со Бог. Затоа продолжија да им кажуваат на другите.

ЦВН

ЦВС

Работите станаа полоши кога императорот сакаше луѓето да почнат да го слават како тој да е бог. Христијаните го одбија тоа. „Императорот не е Господ. Исус Христос е Господ” - велеа тие. Многу од нив беа фрлени на лавови, други беа живи изгорени.

Ако поверуваш во Господ Исус за да ти го земе гревот, можеби, и ти ќе се соочиш со тешкотии. Нема да те фрлат на лавови, но можеби некои од твоето семејство ќе ти се смеат. Можеби, ти ќе си единствениот во тоето одделение кој ќе му биде послушен на учителот, или кој нема да лаже. Тешко е да се биде поинаков. Како и учениците, и ти можеш да се потсетиш на ветувањето на Господ Исус: „Јас ќе сум со вас секогаш”. Тој е Цар над сè и Тој е секогаш со оние кои Го сакаат.

Еден од оние кои го сакаа беше Јован. Тој беше многу близок пријател со Господ Исус. Тој виде како мнозина од неговите пријатели беа убиени. Самиот тој беше затворен. Но тој не се откажа.

Слика 5 - 6

Кога Јован беше многу стар, пак го посетија војници. Грубо го фатија и го качија на брод. Кога тој и другите затвореници беа натоварени, бродот исплови. Каде ги носеа? По извесно време, далеку на хоризонтот, видеоа островче. Бродот се упати кон островчето и таму застана. Јован и другите затвореници беа оставени на островот, а бродот отплови. Островот, наречен Патмос, беше мал, одвај 12 наспрема 7 километри. Ова беше нивниот затвор. Таму, без сомневање, сигурно имаше суров управник кој внимаваше никој да не избега и сите да работат со сета сила. Веројатно, работата на Јован беше режењето парчиња мермер. Беше тешка работа, под жешкото сонце, а Јован беше веќе пристар човек.

Јован сигурно често размислуваше: „Господ е со мене и овде. Го знам тоа, бидејќи Тој вети”. Сигурен сум дека тој се потсетуваше дека Господ Исус е Цар над сè. Неговиот Цар можеше да го ослободи Јован од островот, ако Го сакаше тоа. Господ Исус сигурно имаше причина што Јован беше таму. Да, Тој имаше прекрасен план...

Слика 5 - 7

Едно неделно утро, Јован го виде Господ Исус. Да, тој навистина Го виде! Тој беше голем и величествен, силно светеше. Го виде каков што е на небото. Тоа беше прекрасно за Јован. Падна како онесвестен пред Господовите нозе. Господ Исус е најголемиот и најмоќниот од сите, но тој, исто така, е љубезен и полн со љубов. Ја стави својата десна рака врз Јован и рече: „Не плаши се. Јас сум Оној кој е жив. Бев мртов, но сега сум засекогаш жив”.

Тоа е Господ Исус - Оној кој може од тебе да го земе сиот твој грев. Тој може да те спаси од казната која ја заслужуваш. Кога ќе се одвратиш од твојот погрешен пат кон Него, Тој ќе ти помогне да живееш на начин како што сака Тој. Тој го направи тоа за Јован. Му помогна на Јован да живее за Него. Јован беше многу избувлив човек, а Господ Исус го направи љубезен и трпелив. Тој може да те измени и тебе. Ако се тепаш со помалите од тебе, ќе те направи нежен. Ако лажеш, ќе те направи чесен. Ти треба Господ Исус за да Го земе сиот твој грев и да те измени. Тој е голем и прекрасен Цар - Тој може да спасува од грев, може да менува животи, Тој владее над сè; Тој знае што ќе се случи во светот во кој живееме.

Тој на Јован му покажа некои нешта кои треба да се случат. Јован дури и виде како ќе изгледа небото - место полно со радост и среќа. Виде голема толпа луѓе кои Му пееја на Господ Исус, големиот Цар. Јован, исто така, ја виде страшната казна која им следува на оние кои не веруваат во Господ Исус и не бараат да ги спаси. Јован запиша сè што виде и тоа можеме да го прочитаеме на крајот на Библијата. Последното нешто кое Јован го напиша е многу, многу важно: нешто за Царот, Господ Исус. Јован го слушна да каже: „Доаѓам скоро”. Господ Исус сè уште не е дојден, но ќе дојде. Тој му кажа на Јован дека ќе го направи тоа. Сетете се, и ангелите рекоа дека Тој ќе се врати на земјата.

ЦВН

Слика 5 - 8

Еден ден - никој не знае кога - Тој ќе се јави однадеж на небото. Ќе дојде побрзо отколку да трепнеш. Неговото доаѓање нема да биде однапред најавено на телевизија и во весници. Но кога ќе дојде, тоа сите ќе го знаат. Тие кои поверувале во Него за да ги спаси ќе бидат однесени во облаците за таму да се сретнат со Него. Тие ќе живеат со Него засекогаш. Сите луѓе кои не поверувале во Него ќе се уплашат и ќе се обидат да се скријат. Но секој од нив ќе треба да се сретне со Него, и Тој ќе биде нивен Судија. Тој ќе мора да ги казни засекогаш. ќе биде предоцна да се поверува во Него како во Спасител.

ЦВН

Кога Господ Исус зборуваше за Неговото враќање, Тој кажа: „Бидете подготвени!“ Како може да си подготвен? Се сеќаваш ли што им велеа следбениците на Господ Исус на луѓето? Тие велеа: „Одвратете се од лошото во вашите животи, поверувајте во Господ Исус Христос“. Сакаш ли да се одвратиш од лошото во твојот живот? Тогаш уште сега кажи му го тоа на Господ Исус и барај од Него да ти го земе гревот. Бог ветува дека ќе ги избрише твоите гревови. Така ќе бидеш подготвен за Неговото враќање.

Јован со нетрпение го очекуваше враќањето. „Дојди Господи Исусе“ - рече тој.

Подоцна Јован беше ослободен и му дозволија да се врати кај неговите пријатели. Но тој никогаш не заборави што виде и што слушна на островот. Најдоброто од сè - тој го виде Царот.

Фотокопирај, исечи и чувај го во твојата Библија

Краток преглед на чекорите за советување на дете
кое сака да поверува во Христос

Биди сигурен дека детето разбира за:

Бог

Кој е Бог?
Бог нè создал. Тој ни зборува нас преку Библијата.
Бог е свет и чист. Тој нè љуби.

Грев

Што е грев?
Грев е непослушност на Божјите заповеди. Тоа е против Бог.
Зборувај за конкретни гревови.
Детето е грешник по природа и по дела. (Ние грешиме бидејќи сме грешници).
Грегот заслужува казна.

Спасителот

Кој е единствениот што може да ти го одземе грегот?
Бог, Синот, умрел на крстот за грешниците.
Господ Исус воскреснал од мртвите.
Тој е Господ на сè.

Објасни како може да се биде спасен

Објасни што сака Господ ние да направиме, а што ќе направи Тој.
Ползувај библиски стих (Јован 1:12; 3:16; 6:37; Дела на апостолите 16:31; Римјаните 6:23 или 10:13).
Што сака Господ ти да направиш?
Што ќе направи Господ?
Предупреди за тешкотиите.
Прашај: „Дали сакаш да поверуваш во Христос, или повеќе би сакал да чекаш“?
Охрабри го детето да се моли гласно (ако е подготвено).

Зборувај за сигурноста на спасението

Врати се на библискиот курс што го ползуваше.
Зборувај за променет живот.
Кажи му што може да знае човекот кој навистина верува во Христос.

Дај (подоцна) некој совет за христијанскиот живот

Читај ја и биди ѝ послушен на Библијата.
Зборувај со Бог, нашиот небесен Татко.
Кажи им на другите што Господ направил за тебе.
Побарај од Господ да ти опрости кога ќе згрешиш.
Среќавај се со други христијани.
Запомни го Господовото ветување:

„Никогаш нема да те напуштам“ (Евреите 13:5).